

Zima se v Praze pomaličku překuluje do jara. Poznává se to v ulicích hlavního města, kde přibývá cizinců a taky atrakcí na Staroměstském náměstí. Pro nás je ale nejdůležitější známkou jara první semifinále **Notování**. Skončila podzimní a zimní základní kola a ti, co v nich uspěli, si to rozdávají o postup do červnového finále, aby se v něm utkali o pěkné ceny a hlavně o titul „Vítěz Notování“, který má stále větší váhu.

Úvodní semifinálové klání v pěkném sálku Music Hall v budově [Music City](#) zahájila 3. března 2011 kapela **Veget**,

která zažila semifinále už v roce 2008. Na podium nastoupilo typické bluegrassové obsazení - kytara, banjo, mandolína, kontrabas (moderní, elektrický!) a zpěvačka - a výrazný hlas Lenky Krausové málem „přehrál“ všechny ostatní nástroje. Druhou písničku

Jen tak žít

si zazpíval kapelník, mandolinista Náčelník - Jarda Záruba. Došlo zde k setkání dvou Náčelníků na vzdálenost několika metrů: Náčelník - Petr Vejvoda, který pořádá nádherné koncerty v hudebním krámku U Náčelníka, ještě pořád nemá pro svoji bohu libou činnost nové prostory, a tak aspoň nabízí přiměřený výběr skvělých cedéček aspoň jako výběrčí na kase Notování.

Poslední písnička sice nesla název

Nezůstávej stát,

ale stála při ní celá kapela. Všichni odložili nástroje, jen Jarda Klouda podmalovával hlasivky svých spoluhráčů kytarou.

Po Vegetu nastoupily mladé slečny, o nichž moderující Bublina s Belmondem prozradili, že dohromady mají 52 roků – trio **KaBáJa**. Vítězky Dětské Porty 2010 a 2011 ve své věkové kategorii, Folkového kvítka 2010 a držitelky dalších uznání vtrhly na jeviště s elánem, odpovídajícím jejich věku, který vzbuzuje otázku, kde se v těch holkách berou tak silné a dobře zpívající hlasy a instrumentální zručnost. Nevím, jak zdatné jsou kuchařky, ale svým vystoupením upravují slavný reklamní slogan o Heře a pečení, na nový: Muzika je radost !

Eliška Sýkorová

přijela opět vlakem z Českého Brodu, ale tentokrát neperlila na účet našich drah tak, jako když vyhrála 4. základní kolo. Patrně tím trochu rozesmutnila Belmonda, který má zmapovanou kdejakou železniční kolej, včetně těch úplně rezatých, ale na druhou stranu může mít radost z toho, jak ohromně se prodává jeho železniční bedekr Kam v ČR –

Za vlaky a vláčky

. Eliška rozdělila spravedlivě doprovod svých čtyř písniček mezi elektrické píano a akordeon. A nezapomněla těm, kteří neovládají francouzštinu tak jako ona vysvětlit, že písnička

Un Homme

je o muži, který stále dokola chodí v začarovaném kruhu. Škoda, že náhlé předjarní onemocnění, navzdory kterému Eliška, ke své cti, účast v semifinále nevzdala, poznamenalo její výkon...

Vítěz 1. základního kola, kapela **Lážo Plážo**, se mohla pochlubit tím, že její *Kuřátka* se dostala z hitparády Samsonovy štafle do pravidelného vysílání na Rádiu Samson, které je jedním z rádií spolupracujícím s Notováním, díky kterému vstupují do internetového vysílání, a od nedávna znovu i do éteru, noví muzikanti a kapely. Poznámka

o obrázku Rychlých šípů s hlavičkami Láža Pláža na titulce jejich webu s následnou diskuzí na téma Bublina záhy utichla, aby Belmondo neměl tichou domácnost, a Lážo Plážo usadilo zaplněný sál hlouběji do sedadel. Hrál milé a posluchačsky vděčné písničky, od *Smuteční flétny* přes *Do*

bré holuby

se známost, dobře zpracovanou pravdou, že „co tě nezabije, to tě posílí“ v refrénu, až po závěrečnou

Spojovací,

vtipně zpracovávající téma pražských tramvají.

Závěrečné semifinálové vystoupení patřilo vítězi 5. základního kola **Alisonu**, který dvě písničky s českými texty orámoval dvěma anglickými. Diváci byli zvědaví na angličtinu, protože po lehké kritice angličtiny Áji Boháčové v základním kole se tato údajně nechala slyšet, že „tentokrát

posluchači uslyší angličtinu, jakou ještě neslyšeli“. Řekla pravdu, Alison to rozjel parádně! A měl ve svých řadách čerstvou posilu, která si zaslouží mimořádnou zmínku: akordeonistka Hanička Müllerová totiž, jak praskli její spoluhráči, stála na podiu poprvé v životě. Na suverenitě jejího hraní se to však nijak neprojevalo a diváci to dali náležitě najevo, protože Alison vyhrál první semifinále.

P. S.: Až sem dopsal reportáž **Honza**. Skromnost mu zabránila rozepsat se o závěrečném mimosoutěžním vystoupení **Sekvoje**, s níž v poslední době velmi intenzivně spolupracuje, a která ho na začátku svého setu pozvala na scénu. Poblahopřála mu k narozeninám připadajícím zrovna na 3. březen (již od roku 1940), a obdařila ho drobným dárkem, načež předvedla vystoupení, které Ušík z Láža Pláža okomentoval ve složce vzkazů na jejím webu slovy: „

Ahoj, díky za úžasné hraní, které jste předvedli včera večer jako hosté semifinále Notování. Výborná muzika a navíc skvělá atmosféra, kterou jste dokázali vytvořit, nás fakt "posadila na zadek". Energii by vám mohl kdekdo závidět. Díky, byli jste super!

“ Lépe by to neřekl žádný z nás. A Honzovi k narozeninám jsme samozřejmě popřáli taky, asi všichni, kteří jsme v Music City byli. Potřásanou pravačku si mne ještě teď!

P. S. 2: Vysílání první části záznamu tohoto večera na [Rádiu Folk](#) začíná v pátek 11. března v 18 hod., premiéry dalších dvou částí budou o následujících pátcích ve stejnou hodinu, reprízy dle programu RF. (Pozn.

redakce: tento článek vyšel po odvysílání první části záznamu, to není chyba autorů článku)